

Publicerad 2019-08-27 10:30 av Hank

Upp i det blå ner i svärta

Någon står rakt, någon välter
någon dör, någon andas
isen smälter
snön blir vatten
känner ingenting
när jag släpper ratten

musiken är min enda vän
är uppe i det blå
faller ner i svärta
någons hjärta slutar slå

sätter nålen i min hud
en natt någonstans
tror hon hette gud
hon som log
när jag dog

är det här allt
då har jag tappat tron
mitt hjärta blåser kallt
min själ ekar tomt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hank med Poeter.se id #46766 innehar upphovsrätten